

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

"Ἐν Κωνσταντινούπολει ἐγραφία . . . θρ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγαίῳ καὶ Εὐ-
ρώπῃ . . . θρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . . . Ρωσ. 25
Ἐξάμηνοι τὰ ἥμισον . . .

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

"Ἐν Κωνσταντινούπολει ἐγραφία . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Λιβ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . . Φρ. χρ. 25
Ἄλισθρομακ ἵτησια . . .

"Ἐκαστον φύλων τιμάται γρασσόν Δέο (2).

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΓΥΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική Επιθεώροις.—(Έργειστου Κουρτίου) Η Ελληνικὴ Ιστορία (Μεταφραζόμενη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ο Αρριανός.—Ποικίλα.—Νομισματολογικά (ἀνέκδοτα ὑπειρωτικά νομίσματα).—Τὸ ιστορικὸν τοῦ δροὺς Αἴτινης.—Ἡ χώρα τῶν ἀντιθέσεων.—Ο πύργος τῆς κόρης.—Ο φίλος τῆς Μαρίας Αντωνέττας (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣ.

δίνω πρεσβευτὴς τῆς Δημοκρατίας εἰς δεινὸν πολλάκις περιῆλθε θέσιν κατὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς οἰκείας χώρας. Ἐσχάτως ἔτι διαρκήσιος Σαλισβουρῆς, ώσει μὴ ἱδεσαν αἱ ἐν τῷ ζητῆματι τῆς ἐν τῷ Νεογείῳ ἀλιείας δυσχέρειαι, ώσει ἀσύναντοι ἥσαν αἱ ἐν τῇ νοτιοανατολικῇ Ἀφρικῇ περιπλοκαί, ὑπεκίνησε τὸ τῶν ἄγγλων ἱεραποστόλων ἐν Ἀλγερίᾳ ζήτημα καὶ νέαν προύκαλεσεν ἀντιπάθειαν τῆς Γαλλίας, μετὰ τῆς διακρινούσης τῶν κυβέρνησιν τοῦ κ. Καρονώ λεπτότητος ἀπέφυγε ἀπανταχοῦ νὰ θίξῃ τὰ ἄγγλικὰ συμφέροντα καὶ νὰ διαταράξῃ τὰς ἀγαθὰς γειτονικὰς σχέσεις. Τὸ πρᾶγμα δυσπρόστησε σφόδρα τοῖς ἐν Παρισίοις, ἀλλὰ ἐπελθουσῶν τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, τὸ ζήτημα ἐτέθη ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ καὶ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπέστερξε τὸ νὰ ἐμψείη ἄχρι κεραίας εἰς τὰς δικαίας ἀξιώσεις αὐτῆς, ἀτε περιορισθεῖσα εἰς τὰς διατυπωθείσας φιλικὰς διαμαρτυρίας ἐναντίον τῶν ἐνεργειῶν καὶ ὑποκινήσεων τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ γαλλικῇ ἐν Ἀφρικῇ ἐπαρχίᾳ ἄγγλων ἱεραποστόλων καὶ ἀποφυγοῦσα νὰ δυσχεράνῃ τὴν θέσιν τοῦ τῆς ἀνάστης πρωθυπουργοῦ κατὰ τὴν ἐκλογικὴν πάλην. Σὺν τῷ ζητῆματι τούτῳ ὅμως ἐξετραχύνετο καὶ τὸ μαροκινὸν ζήτημα, ὅπερ ὁ ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἐπειράθη ν' ἀνυψώσῃ εἰς τὴν περιωπὴν τοῦ αἰγυπτιακοῦ καὶ νὰ καταστήσῃ μέσον ἐξασφαλίσεως τῆς ἄγγλικῆς ἐπιρροῆς ἐν τῇ ἀφρικανικῇ ταύτῃ αὐτοκρατορίᾳ, ὅπως ἐπὶ μᾶλλον παγιώσῃ τὸ τῆς χώρας αὐτοῦ κράτος ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἀτε κλονούμενον κατ' αὐτὸν παρὰ τὴν ὑπαρξίν τοσούτων ἄλλων πολυτίμων καὶ πολυσημάντων σταθμῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ ταύτῃ. Ο ἐν Ταγγέρῃ ἀντιπρόσωπος τῆς μεγάλης Βρετανίας ἐπειράθη νὰ προσκτήσηται ἴδιαζουσαν ἐπιρροὴν παρὰ τῷ Μούλευ Χασάν καὶ διὰ τῶν ὑπερφιάλων ἀξιώσεων τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ τοιαύτην προπαρασκεύασε πραγμάτων κατάστασιν, ὥστε ἐνια τῶν κυριωτέρων ὁργάνων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, τὰς προθέσεις τῆς Ἀγγλίας ἀνερευνῶντα, ἀνεκάλυψαν ὅτι ὑπὸ τὰς ἐνεργείας τοῦ σὸρ "Ἐβαν Σμύθη ὑποκρύπτεται ἡ τάσις τοῦ προκαλέσαι ἀπόβασιν τῶν Ἀγγλῶν καὶ δημιουργίαν νέου σταθμοῦ ἐν τῇ ἐντὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν θαλάσση. Ἀλλὰ οὕτως ἐνεργοῦσα ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάστης μεγάλας προκαλεῖ δυσχερείας τῇ Γαλλίᾳ, δικαίως πτοουμένη ἐξέγερσιν τῶν ἐν Μαρόκῳ φύλων καὶ σύμπραξιν μετὰ τῶν ἐν Ἀλγερίᾳ κατὰ πάσος εὐρωπαϊκῆς κυριαρχίας. Τὰ γεγονότα τοῦ 1840, ἀπερ προύκαλεσεν ἡ πολιτεία τοῦ Ἀβδούλ Καδέρ διὰ τῆς ἀθετήσεως τῆς συνθήκης τῆς Τάφνης, δὲν ἐλπισμονή-

Ἐπὶ μακρὸν ἔτι χρόνον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ γενικῶν ἐκλογῶν, ἐξ ὃν ἀπέρρευσε τὸ δεκατοντότον τῶν ἐπὶ τῆς ἀνάστης Βικτωρίας κοινοβουλίων, θὰ ἔξακολουθῇ ἐπισπώμενον τὴν γενικὴν τῆς Εὐρώπης προσοχὴν, καὶ δικαίως σύμπας σχεδὸν ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος τὰ βλέψατα ἐστραμμένα ἔχει πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τῆς φιλελευθέρας Ἀγγλίας, δῆμον τὴν προσεχῆ πέμπτην συνέρχεται τὸ νέον κοινοβούλιον. Η εἰς τὴν ἔξουσίαν ἀνοδος τοῦ τῶν φιλελευθέρων ἥγετου, δοτις, ἐπὶ τὰ ἔχνη τῶν προκατόχων βαίνων καὶ τὴν κατάκτησιν τοῦ ἀπαρεμφάτου παραιτούμενος, ἔνθεν μὲν συνετέλει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων τῶν μικρῶν λαῶν, λαβόντων ὅπτας ὑποσχέσεις παρὰ τῶν συντροπικῶν, ἐλαχίστην δ' αὐτῶν ἐκπληρωθεῖσαν διὰ χειρὸς τῶν δόντων αὐτὰς ἰδόντων, ἔνθεν δὲ ἐπεζήτει συμφιλίωσιν πρὸς τὴν Ρωσίαν καὶ ἀναχαίτησιν οὕτω τῆς δρυῆς ταύτης ἐν τῷ ἀντεκδικηθῆναι τῆς Ἀγγλίαν ἐπὶ τῇ ἐν τῷ βερολινείῳ συνεδρίῳ πολιτικῇ αὐτῆς, μεγάλην κέκτηται σπουδαίοτητα ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς. Η ἐν τῇ ἔξουσίᾳ ὑπαρξίας τοῦ συντροπικοῦ κόμματος ως μόνον ἀπίνεγκε καρπὸν τὴν δυσαρέσκειαν τῶν μὴ συμμάχων δυνάμεων πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εὐλόγως νὰ δεχθῇ δύναται ὅτι ὁ μαροκίνος Σαλισβουρῆς περὶ ἐνὸς καὶ μόνου ἐμερίμνησε, περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἀποξενῶσαι τὴν χώραν αὐτοῦ τῶν συμπαθειῶν τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ ὑποκινῆσαι τὸ μῆσος καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς Ρωσίας, πρόχειρον καὶ εὐρὺν ἔχοντος τὸ τῆς ἀντεκδικήσεως στάδιον ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ, δῆμον κυρίως συνίσταται τὸ κράτος τῆς μεγάλης Βρετανίας. Καὶ ἀληθῶς ἀπὸ τοῦ 1886 αἱ τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Γαλλίαν σχέσεις δίαιν ἐψυχράνθησαν ἔνεκα τῆς δυσμενοῦς ἐκείνης πολιτείας πρὸς ταύτην καὶ ὁ ἐν Λον-

θησαν παρὰ τῶν ἐν Παρισίοις, ἐφ' ὃ καὶ μετὰ προσοχῆς παρακολουθοῦνται αἱ ἐν Ταγγέρῃ καὶ Φὲξ ἐνέργειαι τοῦ ρυθμέντος ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγγλίας, αἱ μέχρι τοσούτου βαθμοῦ καὶ αὐτὴν τὸν Ἰσπανίαν ἐκφοβίσασαι, ὥστε οἱ ἐν Μαδρίτῃ λυσιτελῆ θεωροῦσι τὴν κατάρτυσιν μοίρας, ἐντολὴν ἔχουσις νὰ ἐπιτηρῇ τὰς κινήσεις τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ μεστὴ πικρίας γλῶσσα ἀπαξάπαντος τοῦ γαλλικοῦ τύπου, δστις, ἕκαστα ἀποστὰς τοῦ διακρίνοντος αὐτὸν ἵπποτισμοῦ, ὑπέδειξε τὴν πρὸς τὴν χώραν αὐτοῦ πολιτείαν τῶν τόρεων καὶ, παραλληλίων τὴν πολιτείαν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἀνεῦρε τὴν τῆς Δημοκρατίας πολλῷ συνεπεστέραν καὶ ἀξιαν τῶν φιλικῶν σχέσεων δύο γειτόνων κρατῶν. Καὶ νὰ μὲν δυνατὸν εἴπειν ὅτι καὶ ὁ κ. Γλάδστων δὲν ἐφάνησον ἀλπίζετο συμπαθῆς τῇ Γαλλίᾳ κατὰ τὰ δεινοπαθήματα αὐτῆς τοῦ 1870, ὅτε μάτην ὁ δείμυνηστος Θιέρος ἔκρουε τὰς θύρας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων ὑπὲρ τῆς προσφίλοις πατρίδος, βαρέως στεναζούσης ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ γερμανοῦ οὔσαρου, οὐδὲν ἀνεμνήσθη τῆς ἐπὶ τῶν Κριμαϊκῶν συμμαχίας καὶ συμπράξεως τῶν δύο κρατῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος καὶ τοῦ λόρδου Παλμερούτωνος· ἀλλὰ βραδύτερον ὁ πολιός τοῦ Χάβαρδεν ὑλοτόμος μετέβαλε πολιτείαν καὶ κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἔξουσίας ἀποχώρησιν αὐτοῦ, μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1874, ἐφαίνετο συμπαθέστερος τῇ Γαλλίᾳ, τῷ δὲ 1875 ἐπεδοκίμαζε τὴν πολιτείαν τῆς Ρωσίας, ἀρνηθείσης νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, δστις, ἰδὼν τὴν Γαλλίαν ταχέως ἀνακύψασαν ἀπὸ τῶν δεινοπαθημάτων αὐτῆς καὶ φοβηθεὶς τὴν ταχεῖαν αὐτῆς πρόδοδον, εἰσηγῆτο μὲν τῇ Ρωσίᾳ τὴν ἴδεαν νέας καὶ πάλιν κατασυντρίψεως τῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ προσέκρουε κατὰ τῆς ρυτῆς ἀντιστάσεως τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, πληρέστατα κατανοήσαντος μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γορτσακώφ τὸ σφάλμα τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς, τὸ ἀποδῆξαν εἰς τὴν διατάραξιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἴσορροπίας καὶ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς τευτονικῆς ἐπιρροῆς ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς Δύσεως. Τὴν μεταβολὴν ταύτην τῶν φοονυμάτων τοῦ ἡγέτου τῶν φιλελευθέρων ἀναπολούντες οἱ ἐν Παρισίοις μετὰ χαρᾶς πως ἀπεκδέχονται τὴν νίκην τοῦ κ. Γλάδστωνος ἐν ταῖς γενικαῖς ἐκλογαῖς καὶ ἐν τοῖς γραφομένοις τῶν κυριωτέρων δργάνων ἀνευψίσκεται ἡ ὑπολανθάνουσα ἀλπὶς τῆς φιλικῆς ἔξομαλίσεως ἀπάντων σχεδὸν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἀπέρο κατὰ τὰ τελευταῖα ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῶν ἀγγλογαλλικῶν σχέσεων ἐπέδρασαν.

Ἄλλα καὶ ἐν Ρωσίᾳ ἡ εἰς τὴν ἔξουσίαν ἀνοδος τοῦ κ. Γλάδστωνος προσαγορεύεται εὐαρέστως ἔνεκα τῆς μεμετομένης αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐν Ἀσίᾳ ζητήμασι πολιτείας, τῆς ἀντιστρατευομένης σφόδρα πρὸς τὴν τοῦ ἡγέτου τῶν συντροπικῶν, ὅτε μὲν καταπολεμήσαντος τὴν ἐν τῇ ἡπείρῳ ταύτῃ ρωσικὴν ἐπιρροὴν διὰ τῆς προσελκύσεως ἀστυμάτων τινῶν ἀστιατικῶν ἡγεμονιῶν καὶ χανάτων, ὅτε δὲ διὰ χρυματικῶν προσφορῶν καὶ ἐπιχορηγήσεων ἔξωθισαντος ἴσχυροὺς ἐμίρας εἰς ἀντενέργειαν κατὰ τῆς Ρωσίας καὶ εἰς δεινὸν καταπολέμησιν παντὸς ρωσικοῦ. Καὶ ἐν Εὐρώπῃ δὲ ὁ κ. Γλάδστων ἐπολιτεύθη φιλίως πρὸς τὴν Ρωσίαν, ἥς τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῶν μικρῶν λαῶν ἐγκρίνων ἔψεγε τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν ἐπὶ πολιτικῆ, ἀντιστρατευομένη πρὸς τὰς διακελεύσεις τῶν νεωτέρων τοῦ πολιτισμοῦ προσδόων, κατὰ δὲ τὰ διαταράξαντα τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης καὶ προκαλέσαντα τὴν νῦν ἐκκρεμῆ κατάστασιν γεγονότα τὴν φωνὴν ἥρεν ὑπὲρ τῶν ἐπισήμων συμβολαίων, καίτοι, τοῦτο πράττων, ἐφαίνετο

ἀντιφάσκων πρὸς τὰς ἴδεας, ἃς ὑπὲρ τῶν νῦν υαμμοθρέπτων ἐν ἴδιαιτέροις φυλλαδίοις διετύπου.

Ἐντεῦθεν καταδείκνυται ἡ μέλλουσα ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως ἐπίδρασις τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ νίκης τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ἐρμηνεύεται δ' ἀρκούντως καὶ ἡ ταραχὴ τῶν περὶ τὴν τριπλῆν συμμαχίαν κύκλων ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ. Τούλαχιστον δὲ εὐρωπαϊκὸς τύπος, ὁ μεμυημένος εἰς τὰ μύχα τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, μετέοχεται γλῶσσαν, πᾶσαν πλέον αἰρουσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς σημασίας καὶ σπουδαιότητος τοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἐπιτελεσθέντος γεγονότος.

Τύπος τὴν ἔποψιν τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως δὲν φαίνεται ἀσύμματος καὶ ὁ περὶ τὴν εἰς Γενούν προσεχῆ μετάβασιν τοῦ βασιλέως Οὐμέρου γνόμενος πάταγος. Πρὸ διετίας δὲ πρόσεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας μεταβάς εἰς Τουλῶνα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἑκεῖ δημοσίων τινῶν ἔργων ἐδέξατο τὰς προσόρησεις τοῦ βασιλέως Οὐμέρου, σπεύσαντος ν' ἀποστέλλη μοιραν τοῦ ιταλικοῦ στόλου εἰς τὸν εἰρημένον γαλλικὸν στόλον· ὥδη δὲ βασιλεὺς Οὐμέρος παρασκευάζεται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ἀνακαλύψαντος τὴν Ἀμερικὴν καὶ νὰ παραστῇ εἰς τὰς ἑκεῖ τελεσθησούμενας ἑορτὰς εἰς μνήμην τοῦ διεθνοῦς τούτου ἥρωος, τοῦ διπλωματίας της εὐφυίας παρισιανὴς ἐφημερίς, καὶ τοῦ ἀποδείξαντος ὅτι ἕκαστα ἐσφαλλεν ὁ μέγας τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος φιλόσοφος, ὅτε τὸν λόγον ἐποιεῖτο περὶ τῆς Ἀτλαντίδος. Ἐπὶ τῷ σχεδίῳ τούτῳ τοῦ ιταλοῦ βασιλέως διαταγαὶ ἐδόθησαν εἰς τὸν γαλλικὸν στόλον ὅπως μοιρα αὐτοῦ διατελῇ ἐτοίμη ἵνα καταπλεύσῃ εἰς Γενούν καὶ ἐκτίσῃ ἑκεῖ τὴν ὁφειλὴν τῆς φιλοφροσύνης, ἥν πρὸ διετίας συνωμολόγησεν ἡ Γαλλία πρὸς τὴν Ἰταλίαν· ἀλλ' οἱ φιλύποπτοι Ἰταλοί, φοβούμενοι μὴ πάθωσιν δι, τι ἐπαθον ἐκ τῆς πολιτείας τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἐπιθραδύνοντος ἐτι μετὰ πάροδον ὀκτὼ ὅλων ἐνιαυτῶν ἐν τῇ ἀνταποδόσει τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπισκέψεως τοῦ συμμάχου βασιλέως, μετῆλθον γλῶσσαν, τὰ μέγιστα θίγουσαν τὴν εὐθικτὸν τῶν ἐν Παρισίοις καρδίαν καὶ διακυβεύσαν τόν τε πασίγνωστον τῶν Γάλλων ἵπποτισμὸν καὶ τὴν ἐγνωσμένην αὐτῶν λεπτότητα περὶ τὴν ἀνταπόδοσιν πάσος πρὸς αὐτοὺς φιλοφροσύνης. Δικαίως ἄρα τὰ δργανα τοῦ γαλλικοῦ τύπου ἀνέλιθον τὴν συνηγορίαν τῆς ἑαυτῶν κυβερνήσεως καὶ δι' ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων πειρῶνται ἐνθεν μὲν νὰ καταδείξωσιν ὅτι μεγάλως οἱ ἐν Ρώμῃ σφάλλουσι πιστεύοντες εἰς τὴν ὀλιγωρίαν τῶν ἐν Παρισίοις περὶ τὴν ἐκτίσιν τῆς ὁφειλῆς διεθνοῦς φιλοφροσύνης, ἔνθεν δὲ νὰ διατρανώσωσιν ὅτι ἡ Γαλλία οὐδέποτε ὑπελήφθη τῆς φίμης αὐτῆς ἐπὶ μεγάλῃ ἵπποτισμῷ καὶ ἀπεριορίστηλη περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἥθικῶν ἀμα καὶ ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων. Τὸν λογοτριβὸν ταύτην βλέποντες οἱ ἐν ταῖς συμμάχοις πρωτευούσαις ἄχθονται διὰ τὸν καρδίαν ἐπὶ τῇ ἴδεα ἵσως μὴ ἡ Ἰταλία, βλέπουσα τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπικειμένην κυβερνητικὸν ἀλλαγὴν καὶ σταθμίζουσα τὰς συνεπείας ταύτας ἐπὶ τῆς τῶν τριῶν συμμάχων πολιτικῆς, ἀνακρούσονται πρόμναν καὶ προσέλθητη Γαλλίᾳ, ἥς ὁ στόλος εὐχερῶς πάνυ δύναται νὰ προσβάλῃ τὰ ιταλικὰ παράλια ἀνευ τῆς μετὰ τοῦ ιταλικοῦ συμπράξεως τοῦ ἀγγλικοῦ.

Τύπος τὴν ἔποψιν δὲ τῶν κατὰ κράτη κυριωτέρων ἐσωτερικῶν ζητημάτων, ἡ Γαλλία ἔχει ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἐτέρου ἥμισεως τῶν ὄπυστικῶν συμβού-

λίων, τῆς τοῦ πρώτου ἡμίσεως γενομένης ἥδη κατὰ μαίον, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ ἀποικιακὰ ζητήματα, τὰ προσ-
λαμβάνοντα βαθυπόδην σοθαρὸν χαρακτῆρα καὶ ἐπισπώ-
μενον δίαν τὸν προσοχὴν τῶν ἐν Παρισίοις. Ἡ ἀνα-
νέωσις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, γινομένη σήμερον,
κέκτηται οὐ μικρὰν σπουδαίοτητα, ἀτε καταδεικνύουσα
τὰς πολιτικὰς τάσεις καὶ τὰ φρονήματα ἐν τοῖς διαφό-
ροις πόλεσι τῆς Δημοκρατίας, καὶ θεωρεῖται ὡς κοιτή-
ριον τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, ἔξων ἀπορρέει ἢ νέα τοῦ
ἔθνους ἀντιρροσωπεία. Ἐν ἑτέρᾳ ἐποχῇ τὸ πρᾶγμα ιδιά-
ζουσαν προσεκτάτο σπουδαίοτητα, ἀλλὰ ἥδη ἀπέβαλε
μέγα μέρος αὐτῆς, ἀτε τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν πα-
γιωθέντων ἐπὶ ἐδραίων καὶ ἀρραγῶν βάσεων μετὰ τὴν
κατασύντριψιν τοῦ βουλαντερισμοῦ καὶ τὸν χαλάρωσιν
τῶν ἐνεργειῶν τῶν βασιλοφόρων, ἀείποτε σχεδὸν λαμ-
βανόντων νουθεσίας ἐκ τοῦ Βατικανοῦ πρὸς πλήρη ὑπο-
ταγὴν εἰς τοὺς κρατοῦντας πολιτικοὺς θεσμοὺς καὶ ὑπα-
κοὴν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ δημοκρατικοῦ συστήματος ὑπα-
γορευθέντες νόμους πολλῷ λοιπὸν σοθαρώτερα τυγ-
χάνουσι τὰ ἀποικιακά, ἀπερ πρὸς τοῖς ἐν Δαχομαΐ γε-
νομένοις περιπλέκονται νῦν καὶ διὰ τῆς ἐν Μαδαγασκά-
ρῃ ἐκνόμου πολιτείας τῶν Χόβας, τῶν πάντοτε μὲν ἀν-
συχησάντων τὴν ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ νήσῳ γαλλικὴν
παροικίαν, ἥδη δὲ τραπέντων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ
Παρισίων εἰδήσεις δυσμενεστέραν πολιτείαν καὶ περια-
γόντων τὸν κεντρικὸν κυβέοντος εἰς δυσχερῆ θέσιν.
Τὸ παρόδοξον εἶναι δὲ αἱ ἐν ταῖς γαλλικαῖς ἀποικίαις
ταραχαὶ, ταύτοχρόνως σχεδὸν ἐπισυμβαίνουσαι κρατύνον-
σι τὴν ἰδέαν δὲ ἐν πᾶσι τοῖς γιωμένοις ἐνυπάρχει ξενι-
κὸς δάκτυλος καὶ δὲ οἱ ἐν Λονδίνῳ κυρίως διαπράττουσιν
ἐκεῖνο, ἐφ' ὃ τῶν Γάλλων κατηγοροῦσιν ἐν τῷ ζητήματι
τῆς ἐκτραχύνσεως τῶν ἐν Μαρόκῳ. Ταύτοχρόνως οἱ ἐν
Παρισίοις μεριμνῶσι περὶ τῶν πολευτικῶν αὐτῶν δυνά-
μεων κατὰ τε ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς
πάρελθούσης τρίτης ἀρξάμενα ναυτικὰ γυμνάσια,
κατατείνοντα εἰς τὸ διατρανῶσαι κατὰ πόσον ὁ γαλλικὸς
στόλος δύναται νὰ προασπίσῃ τὰ παράλια τῆς χώρας
ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων, μι-
κρὸν ὑπολείπονται τὴν σπουδαίοτητα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ
προπαρασκευαζούμενων μεγάλων ναυτικῶν γυμνασίων.
ἀπερ, ὑπὸ ἑκατὸν περίπου σταφῶν, ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ
ἀποκροῦσαι ἐπίθεσιν ξενικῶν στόλων καὶ ἀπόβασιν
εἰς Ἀγγλίαν.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ μεγάλως σκέπτονται περὶ τῆς παγ-
κοσμίου ἐκθέσεως τοῦ 1898. οἵτις δύως φαίνεται μα-
ταιούμενόν παρὰ τὸν γενόμενον περὶ αὐτὸν πάταγον καὶ
παρὰ τὸν χρονιγίαν 10,000,000 μάρκων παρὰ τῆς δημαρ-
χίας τοῦ Βερολίνου πρὸς διοργάνωσιν τοῦ μεγάλου τού-
του ἔργου. Ἀτυχῶς οἱ ἐν Βερολίνῳ φοβοῦνται τὸν ἐν τῷ
σταδίῳ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς τέχνης ἀγῶνα καὶ ἐπο-
μένως ὑποχωροῦσι πρὸ τῶν ἡττηθέντων τοῦ 1870, οἵτι-
νες, τὰς δάφνας εἰρηνικοῦ ἀγῶνος δρεπόμενοι, ἀπαξ ἐτι
τεκμηριοῦσι τὴν ὑπεροχὴν τοῦ μεγαλουργοῦ πνεύματος
τοῦ Γάλλου καὶ καταδεικνύουσιν εἰς τὸν πεπολιτισμένον
τῆς Εὐρώπης κόσμον δὲ καὶ νικητὴς ὁ Τεύτων δὲν δύ-
ναται νὰ ισομετοπήῃ πρὸς ἐκεῖνον, δόστις καὶ ἡττώμενος
καὶ ἀκρωτηριαζόμενος ταχέως ἀπὸ τῶν δεινοπαθημάτων
αὐτοῦ ἀναλαμβάνει διὰ τῶν ζωτικῶν δυ-
νάμεων αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος. Οἱ τῶν περὶ^{τοῦ}
αὐτοκράτορα ἐνδοιασμοὶ μέχρι τοσούτου προβαίνου-
σι βαθυμοῦ, ὥστε ἔνθεν μὲν οἱ μείζονες τῶν γερμανῶν
βιομηχάνων συμβουλεύονται τὴν διοργάνωσιν ἔθνικῆς
μᾶλλον ἐκθέσεως ἀντὶ παγκοσμίου, ἔνθεν δὲ διάφοροι

περιάδονται φῆμαι, καθ' ἃς τὸ κοινοβούλιον σκοπεῖ ν'
ἀπορρίψῃ τὰς αἰτηθησομένας πιστώσεις ὑπὲρ τῆς ἐκθέ-
σεως πρὸς συγκάλυψιν δὲ τῆς ὑποχωρήσεως ἔξευρεθη
πρόχειρον τὸ τῆς τοιαύτης ψήφου ἐπιχείρημα, ἢ τῆς χώ-
ρας ἄμυνα καὶ ἡ τῶν διὰ τὴν ἐκθεσιν δαπανηθησομένων
χονιμάτων χρησιμοποίησις εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ
ἀμυντικοῦ τῆς χώρας συστήματος, ὅπερ ἐν πολλοῖς πα-
ρίσταται ἀπὸ σκοποῦ ὡς λίαν ἐλαττωματικὸν καὶ ὡχρο-
ζον κατὰ συνέπειαν σπουδαίας καὶ ταχείας μερίμνης.
Προσέτι τοὺς ἐν Γερμανίᾳ ἀπασχολεῖ ἢ προσεχῆς εἰς
Ἀγγλίαν μετάβασις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὅπως
παραστῇ εἰς τὰ γυμνάσια τῶν βασιλικῶν θαλαμηγῶν ὡς
καὶ ἡ σχεδιαζούμενη παρουσία τῆς Α. Μ. εἰς τὰ γυμνάσια
τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ, τὰ τελούμενα κατὰ τὸ δεύτερον
τοῦ αὐγούστου δεκαπενθήμερον. Ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ πρίγ-
κηπος Βίσμαρκ ζητῆμα δὲν στερεῖται σπουδαίοτητος,
συνεπείᾳ τοῦ παραπρόσωμένου ὑπὲρ τοῦ μεγάλου φιλο-
πάτριοδος κινήματος τῶν νοτιογερμανῶν, ἀθρόων σπευ-
δόντων νὰ ἴδωσι τὸν ἄνδρα ἐν Κίσσιγγεν καὶ δι' ἴδιαι-
τέρων πρεσβειῶν νὰ ὑποβάλωσι τὰ σεδάσματα αὐτῶν εἰς
τὸν συντελέσαντα τὸ μέγα ὄντως ἔργον τῆς γερμανι-
κῆς ἐνότητος καὶ τὸν ἔργασθέντα ὑπὲρ πάντα ἄλλον
εἰς ἀνάδειξιν τῆς πατρίδος αὐτοῦ δεσποίνης μὲν τῶν
τυχῶν τῆς Εὐρώπης ἐπὶ ὀλόκληρον τέταρτον αἰῶνος,
ἀξίας δὲ νὰ τροπή τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν ἐν
τῇ χορείᾳ τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης κρατῶν.

Τοὺς ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ δεινῶς ἀνησυχεῖ ἐτι τὸ τῶν
δικαστηρίων ἐν Βοημίᾳ ζητῆμα, ὅπερ τοσοῦτον εἶχεν
ἐκτραχυνθῆ καὶ ἐν αὐτῷ ἐτι τῷ ἐπουργικῷ συμβουλίῳ,
ώστε μικροῦ δεῖν ἐπήρχετο κρίσις ἐν τῷ ὑπὸ τὸν κ.
Τάφφε ὑπουργείῳ ὁ κίνδυνος δύως δὲν παρῆλθεν
ὅλοσχεδῷς καὶ διὰ τοῦτο λέγεται δὲτι κατὰ τὴν προσε-
χῆ σύνοδον τῆς ἐν Πράγᾳ διαίτης ἀνακινηθῆσται αὖ-
θις τὸ ὑπουργικὸν ζητῆμα ὡσαύτως καὶ δὲτης Οὐγγαρίας
πρωθυπουργός εὔροπται ἐν δυσχερεῖ θέσει ἐπὶ τῇ ἀνδρι-
κῇ πολιτείᾳ τῶν Ρουμάνων τῆς Τρανσυλβανίας, ἔξαι-
τουμένων τὴν περιφρούρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν Οὐγγρῶν
ἀθετουμένων δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς
προστικούσης θέσεως ἐν τῷ οὐγγρορρομανικῷ συνδυα-
σμῷ. Τὸ παρόδοξον ἐν πᾶσι τούτοις εἶναι δὲτι οἱ ἐν Βιέν-
νη συμβουλεύονται τοὺς ἐν Πέστῃ μείζονα μετριοπάθειαν
πρὸς τοὺς Ρουμάνους.

Τὰ ἐν Ἑλλάδι ἀπεικονίζονται ἐν ταῖς δημοσιευομέ-
ναις εἰδήσεις ὑπὸ ζοφερὸν ὅλως χρῶμα καὶ πολλοῖς ἀπό-
γνωσις σχεδὸν καταλαμβάνει, ἀναλογιζούμενος οἴα ἡ
μελλουσα τῶν πραγμάτων τροπή. Ἡ μόνη ἐλπὶς ἐνυπο-
λείπεται ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Χαροπάου Τρικούπη ἐν τῇ
ξενισίᾳ, δόστις πᾶσαν θὰ καταβάλῃ μέριμναν ἵνα εἰς
αἴσιον διεξαγάγῃ πέρας δὲν ἀνέλαβε δεινὸν ἀγῶνα διὰ
τῆς ψήφου τῆς 3 μαίου.

*Ἐν τοῖς λοιποῖς κράτεσιν ἡ μὲν Ρωσία ἔχει τὴν τῆς
χολέρας ἐπιδημίαν τὴν ἐξαπλουμένην βαθυπόδην καίτοι
μεθ', ὕσσονος ἐντάσεως, ἡ Ἰταλία ἐπιμελεῖται τῶν οἰκο-
νομικῶν αὐτῆς, τὸ Βέλγιον σκέπτεται περὶ τῆς ἀναθεω-
ρίσεως τοῦ συντάγματος, ἡ Ἐλβετία περὶ πλείστου
ποιεῖται τὴν περιφρούρωσιν τῆς οὐδέτερούτος αὐτῆς
καὶ τὸ Μαυροβούνιον μεριμνᾷ περὶ σπουδαίων στρατιω-
τικῶν μέτρων.